

Forslag til lov om pakkerejser.

Af justitsministeren (Erling Olsen).

(Fremsat 28/4 93. Første behandling 19/5 93. Betænkning 22/6 93).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 9 stemte for, 110 imod.

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 9 stemte for, 111 imod.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes uden afstemning.

§§ 3-5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 8 stemte for, 109 imod.

§§ 6-11, § 12, således ændret, og §§ 13-32
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 315:

Forslag til lov om kommunal aktivering.

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 28/5 93. Betænkning 22/6 93).

Der var stillet 17 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

*Forhandling***Pia Christmas-Møller (KF):**

Det Konservative Folkeparti er overordentlig godt tilfreds med socialministerens ændringsforslag nr. 10 til § 15. Forslaget indebærer en markant forbedring af den oplæringsydelse, som blev indført i forbindelse med den del af aktiveringsforliget for 1992, som blev gennemført af Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre, CD og Kristeligt Folkeparti. Det er faktisk den samme model, som vi ikke havde mulighed for at få gennemført på det tidspunkt, som nu kommer igennem, og derfor er det oplagt, at vi stemmer for dette ændringsforslag.

Men det samlede lovforslag er ikke blevet forbedret i en sådan grad, at vi er i stand til at stemme for det. Vi beklager således dybt den forringelse af ungdomsydelsesordningens visitationsperiode, som forslaget lægger op til, og jeg kan ikke undlade at andre mig en lille smule over, at ministeren ikke har taget initiativ til bare at forsøge at indlede forhandlinger med de tidligere forligspartnere på dette område. Det beklager vi meget, og vi skal i øvrigt henvise til vores betænkning bidrag og vore udtalelser under førstebehandlingen af dette forslag, hvor vi også meget tidligt gjorde rede for vore dybe betænkeligheder ved den udhuling af ungdomsydelsesordningen, som forslaget lægger op til. Unge mennesker har brug for at komme i gang hurtigst muligt; det udskyder man nu ved en permanent forlængelse af visi-

[Pia Christmas-Møller]

tationsperioden, og det er ganske enkelt utilfredsstillende.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til den næste ordfører, vil jeg gerne henstille, at støjniveauet sænkes.

Else Winther Andersen (V):

Venstre vil også gerne sige, at vi er godt tilfredse med, at vi har fået et ændringsforslag med om oplæringsydelsen, som fastholder aktiveringsforliget fra maj 1992. Vi mener, det er vigtigt, at vi lader de unge mennesker komme i gang, og at de også får en gevinst hen ad vejen i form af en større løn.

Men derudover er jeg meget forundret over, at man allerede nu igen vil ændre reglerne om aktivering af de unge. Vi indgik et forlig i maj 1992, som pålagde kommunerne at aktivere alle unge under 25 år; visitationsreglerne blev allerede ændret i februar/marts i år, og nu er vi altså gået i gang med at ændre reglerne en gang til. Hvis der er noget, kommunerne er trætte af, er det i hvert fald alle disse ustandselige ændringer, og det er bestemt heller ikke uden grund.

Når man nu forlænger visitationsperioden til 13 uger, fordi nogle få kommuner ikke har kunnet finde ud af at få alle unge i gang, mener jeg, at vi svigter de unge mennesker. De skal nemlig slet ikke ind i i bistandssystemet, de skal slet ikke opleve, at de modtager passiv forsørgelse. Men nu er vi jo igen tilbage ved den gamle politik, hvor man kan få penge til ferierejser osv. og i øvrigt leve en passiv tilværelse i mindst 3 måneder. Det er faktisk nok til, at nogle unge mennesker finder ud af, at det er helt behageligt, så de slet ikke vil ind i systemet. Man kan selvfølgelig godt sætte nogle andre ting i gang, så de bliver aktiverede bagefter, og på den måde holder systemet sig selv i gang; men det er selvfølgelig også en form for beskæftigelsesterapi i sig selv.

Så vi stemmer altså for ændringsforslaget, som vedrører oplæringsydelsen, men vi stemmer imod det samlede lovforslag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Først om ændringsforslagene. Jeg kan godt forstå, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet er tilfredse, for nu har de bragt Socialdemokratiet i den situation, at man må

stemme for noget, som Socialdemokratiet tidligere har tordnet imod fra denne talerstol, nemlig forløber for indslusningsløn til de unge mennesker.

Man har også lavet en afart, som betyder, at det bliver en bureaukratisk model, kommunerne skal slås med. Der bliver ikke tale om forskelle i timelønnen, men om forskelle i det pligtige timetal; jo længere man har været i systemet, desto højere løn skal man have. Og da bistandshjælpen er den samme som altid, bliver der forskel i timetallet, alt efter hvor længe man har været i systemet. Det er simpelt hen værre end Ebberød Bank, og Folketinget kan ikke være bekendt at fastholde et sådant makværk. Det er simpelt hen for dårligt!

Jeg ved godt, at der er indgået et forlig, og at det er dette forlig, man nu fastholder. Det var et forlig mellem de borgerlige partier inklusive Fremskridtspartiet uden om Socialdemokratiet, men nu er det altså lykkedes at få Socialdemokratiet med, og det beklager jeg meget. Så kan man selvfølgelig sige, at der er altså indgået et forlig, og det kan være, det ikke kan være anderledes. Men der er i hvert fald ingen grund til – selv om man er nødt til at overholde forliget indtil næste valg – at gennemføre yderligere forringelser.

Som fru Pia Christmas-Møller så rigtigt sagde på talerstolen for et øjeblik siden, er det nu lykkedes de borgerlige partier at komme igennem med nogle forringelser, som de ikke kunne komme igennem med, da man lavede forliget i sin tid. Jeg håber, at fru Pia Christmas-Møller vil bekræfte mig i, at det er rigtigt forstået.

Så skal jeg i øvrigt sige, at jeg ønsker lovforslaget tilbage til udvalget mellem anden- og tredjebehandlingen. Vi må jo have tingene helt afklaret, så ikke mindst de socialdemokratiske folketingsmedlemmer er i stand til at forklare hjemme i kommunerne og i fagforeningerne, hvorfor i alverden man har kunnet gå ind for det makværk, vi har her.

Når det er sagt, vil jeg sige generelt, at når dette lovforslag bliver vedtaget, vil der i en overskuelig fremtid overhovedet ikke blive udloddet et eneste ordinært job ude i kommunerne, undtagen selvfølgelig for de højtlojnedede med de høje eksaminer; der sker jo ikke dem noget. Nej, men for de ufaglærte og de korttidsuddannede – og det er jo især ufaglærte

[Lilli Gyldenkilde]

mænd og kvinder – betyder det, at man skal bruge ekstra mange pladser fremover. Nu skal man jo ikke alene aktivere de unge, som kommer på bistandskontoret; nej, alle, som kommer på bistandskontoret af den ene grund, at de ikke er i a-kasse og ikke har noget arbejde, skal aktiveres. Der vil simpelt hen ikke blive ét eneste ordinært job i en overskuelig fremtid inden for de områder, hvor disse mennesker kan blive ansat, og det er simpelt hen for dårligt.

Jeg må også sige, at der sker jo også det, at alle, der ikke er på overenskomstmæssige lønninger, skal ansættes i de pågældende stillinger. Det vil sige, at man begynder en undergravning af alt, hvad der hedder overenskomster; det er nu engang ikke dem i bunden af samfundet, som har de bedste lønninger her i landet, det er dem i toppen. Men det er jo det sædvanlige herinde: Man hytter sit eget og lader dem i den tunge ende betale.

Noget helt andet er, at i mange tilfælde – både som følge af bestemmelserne i dette lovforslag om kommunal aktivering, men så sandelig også ifølge arbejdsministerens andet lovforslag – er der tale om, at man skal anvises job på kryds og tværs, altså inden for et helt andet område end dér, hvor man er udlært. Det betyder, at en typograf kan komme til at passe børn i en kommunal dagpleje og sådan nogle ting, og det kan da være, at det er meget sundt for typografen; men på den anden side tror jeg altså, at man gør regning uden vært her. Jeg tror simpelt hen, der bliver oprør over de love.

Lad mig også sige i den forbindelse, at man har ikke mulighed for at gøre indsigelse, altså anke over aktiveringstilbudets indhold. Jeg mener ikke, at man har kommunale ridefogeder i alle kommuner, men jeg ved, at man har det nogle steder – og jeg ved også, at der kører nogle sager i øjeblikket, fordi bistandshjælpen er taget fra et ungt menneske, som simpelt hen ikke ville modtage det job, hun blev anvist til, fordi hun havde en anden mulighed, og denne anden mulighed ville man ikke lade hende prøve.

Det er helt urimeligt, at man laver nogle love, som simpelt hen er en slags slavelove, og jeg vil godt appellere til, at man laver en ankemulighed. Hvis man får frataget bistandshjælpen, er det klart, at den afgørelse kan ankes; men selve indholdet af det aktiveringstilbud, man får anvist, kan ikke ankes. Man bør i det

mindste lave nogle regler – som det også er påpeget fra anden side – der går ud på, at før man kan fratages sin bistandshjælp, som er det yderste sikkerhedsnet i vores samfund, må der udarbejdes en redegørelse om, hvorfor man ikke kan finde ud af at anvise et andet arbejde til den pågældende i stedet for det, han ikke magter eller ikke har helbred til, eller hvad ved jeg.

Vi havde en stor diskussion om dette spørgsmål under førstebehandlingen, og jeg prøvede ihærdigt – også for ihærdigt, det må jeg erkende nu – at fastholde, at man ikke kunne fjerne det yderste sikkerhedsnet under folk her i Danmark. Det kan man godt, det må jeg erkende – der er da ingen lampe, der lyser?

Formanden:

Der er alt for megen støj, specielt i sidegangen. Det er meget højroret!

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ja, det er næsten det værste, der kan ske, at man bliver afbrudt, for så kan man ikke huske, hvor man var kommet til.

Men jeg tror nok, jeg var ved at erkende en fejltagelse ved førstebehandlingen. Jeg var af den mening, at man ikke uden videre kunne tage det yderste sikkerhedsnet væk under folk, men det kan man godt; det er konstateret gennem de svar, vi har fået, at det er muligt. Men jeg vil godt appellere til, at ikke mindst Socialdemokraterne nu prøver at spille med for i det mindste at få indført en mulighed for at anke over aktiveringsindholdet, så der skal laves en redegørelse for, hvorfor i alverden man tager kontanthjælpen fra folk, fordi de ikke magter det arbejde, som de bliver anvist, selv om de kunne henvises til et andet arbejde. Jeg synes ikke, man kan lave en ren slavelov i 1993, og det mener jeg faktisk der bliver tale om her, hvis ikke man får en eller anden form for ankemulighed ind.

Lad mig endelig sige til allersidst, at jeg kan huske, at engang for nogle år siden holdt det daværende medlem, hr. Kaj Poulsen, en stor og strålende tale, da Fremskridtspartiet kom med et forslag om, at nu skulle alle, som modtog overførselsindkomster, møde op om morgenen og få anvist et arbejde. Han skar det meget ud i pap, for han sagde, at nu bliver det sådan, at de skal stå i lejren om morgenen, og så kan de blive anvist et hvilket som helst ar-

[Lilli Gyldenkilde]

bejde. Jeg må sige, at det er ikke blevet helt sådan – men næsten – med denne lov. Folk skal godt nok ikke møde op i indhegningen, men Fremskridtspartiet stemmer for disse forslag, fordi de har fået indflydelse på, at der sker forringelser. Det er uværdigt, det, man laver her.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan bestemt ikke bekræfte fru Lilli Gyldenkildes påstand om, at der er tale om en forringelse af oplæringsydelsen for unge under 25 år; der er tværtimod tale om en klar forbedring.

Fru Lilli Gyldenkilde havde ganske ret i beskrivelsen af den nuværende ordning, som er lidt kinesisk. Der er tale om et fast kronebeløb, som bliver omregnet til nogle timer efter tre forskellige satser, og det forekommer også undertiden lidt uforståeligt for de unge og for det administrative apparat ude i kommunerne; men vi kunne ikke få det anderledes, da vi forhandlede aktiveringsforliget i 1992. Det har vi fået nu, og det er en klar forbedring; nu bliver de unge garanteret 20 timers aktivitet, men der vil altid være tale om en honorering efter oplæringsydelsens første trin på 50 kr. i timen for de første 20 timer. Det er en klar forenkling og en klar forbedring, så derfor kan jeg under ingen omstændigheder bekræfte fru Lilli Gyldenkildes påstand om, at der er tale om en forringelse.

Når man lyttede til fru Lilli Gyldenkildes indlæg for et øjeblik siden, skulle man i øvrigt næsten tro, at det var en forringelse og en stor tragedie, at de unge kommer i aktivitet. I Det Konservative Folkeparti er vi af den stik modsatte opfattelse. Jo hurtigere de unge mennesker kan komme ud og bruge deres kræfter, desto bedre.

Jeg må også sige her, at vi er overordentlig tilfredse med, at vores forligspartnere fra i fjor har bekræftet i betækningsbidraget, at vi fastholder forliget og forbedrer det på dette ene punkt, så alle timer ud over de første 20 timer bliver beregnet på grundlag af oplæringsydelsens tre satser, som på nuværende tidspunkt er 50, 60 og 67 kr. i timen. Det er vi overordentlig tilfredse med, og vi vil gerne benytte lejligheden til at kvittere for det her.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Det, der fik mig på talerstolen, var fru Lilli Gyldenkildes bemærkning om, at det var uværdigt at ville være med til at aktivere unge mennesker. Og hvis ellers fru Lilli Gyldenkilde hører efter, vil jeg gerne sige, at det er bestemt ikke alt, der kan gøres op i penge, når man snakker om at være uværdig.

Hvad er det, man ellers gør? Jo, man siger til de unge mennesker: Vi skal nok sørge for dig; du kan få pengene udbetalt ved kasse 1, men derudover er vi ligeglade med dig. Og hvis der er noget, unge mennesker ikke kan klare, er det at blive kasseret og føle, at der ikke er brug for én, at man ikke får lov til at gå på arbejde om morgenen og udføre et stykke arbejde. Det er netop det, man får lov til her. Man får lov til at vise, at man er noget værd, og man får oven i købet mulighed for hen ad vejen at bide sig fast på arbejdsmarkedet og få en større løn.

Det hele hænger jo meget sammen med den lov, vi lige har vedtaget om erhvervsuddannelserne, og jeg synes i hvert fald, det hænger godt sammen, og at det er en værdig måde at vise respekt over for de unge mennesker.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes ikke, vi skal skyde hinanden nogle motiver i skoene, som vi ikke har.

Enhver, der har fulgt bare en smule med, ved, at SF lige fra starten har støttet, at de unge mennesker skal tilbydes et arbejde, når deres eneste sociale problem er, at de ikke har kunnet bide sig fast på arbejdsmarkedet. Så lad nu være med at snakke om, at der er tale om manglende værdighed fra vores side, fordi vi er imod denne lov. Det er noget sludder!

Jeg ønsker ikke, at én eneste ung skal gå arbejdsløs; jeg ønsker, at de skal i arbejde. Men den lovgivning, vi laver for at hjælpe dem, når vi ikke kan skaffe dem det arbejde, skal være i orden, og lige i øjeblikket forsøger jeg at få et flertal til at forstå, at man ikke kan indføre kommunale ridefogder i 1993, for det er uværdigt. Der er nødt til at være en ankemulighed, for det er da ikke slavearbejde, som vi skal kaste de unge mennesker ud i.

I øvrigt er her ikke kun tale om de unge mennesker; alle, der henvender sig, og som ik-

[Lilli Gyldenkilde]

ke har et arbejde og ikke er i fagforening, de skal anvise et arbejde. Det er jo derfor, vi er oppe på noget nær 50.000 mennesker, der skal findes arbejdspladser til, og derfor er det også korrekt, når jeg siger, at der ikke bliver skabt én eneste ordinær kommunal arbejdsplads i overskuelig fremtid på grund af denne lovgivning.

Når det er sagt, vil jeg godt spørge fru Pia Christmas-Møller – det kan selvfølgelig godt være, at hun ikke vil svare, men så beder jeg socialministeren gøre det, når vi nu får lovforslaget tilbage, for vi må have det afklaret – hvad der lå i den bemærkning, som fru Pia Christmas-Møller kom med i sin ordførertale for et øjeblik siden. Der blev sagt, at der er nogle ting her, som vi ikke kunne komme igennem med, sidste gang vi lavede forlig, men vi har fået dem med nu, og det er vi godt tilfredse med. Jeg vil godt have afklaret, hvad det drejer sig om, for det er lige præcis det punkt, jeg klandrer den siddende regering for, nemlig at det har været nødvendigt at lave ekstra forrindelser.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu bliver de unge mennesker garanteret en aktivitet på 20 timer ugentligt, og det er en klar forbedring i forhold til forårets aktiveringsforlig, der som udgangspunkt ligeledes garanterede de unge 20 timer om ugen.

Men hvis de lå på en højere sats end 50 kr. i timen, skulle det modregnes i timetallet for at få pengene til at passe i den sidste ende; hvis man var på andet trin, havde man kun 17 timer, og hvis man var på tredje trin, var man nede på 15 timer, og det mener vi var noget rod. Vi kunne ikke komme igennem med en anderledes ordning dengang, men nu har vi fået sikret, at der bliver tale om en egentlig garanti for 20 ugentlige timer til alle unge under 25 år, men til gengæld bliver honoreringen 50 kr. i timen for de første 20 timer for alle under 25 år. Det er en klar forbedring, og jeg håber, at jeg hermed har beskrevet indholdet af den for fru Lilli Gyldenkilde.

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil meget gerne slå fast her fra Folketingets talerstol, at det forlig, der nu har været omtalt nogle gange, deltog Socialdemokratiet

ikke i, vi stemte oven i købet imod. Det synes jeg er et godt udgangspunkt for denne drøftelse.

Jeg vil også godt sige, at med hensyn til de aftaler, som Socialdemokratiet nu indgår med de tidligere forligspartier, vedstår vi naturligvis i regeringssamarbejdet, at vi hver især kommer med forskellige aftaler, som er indgået tidligere, og som vi er nødt til at støtte, uanset om vi har større eller mindre sympati for de tanker, der ligger bag. Sådan er det.

Jeg vil godt sige til fru Lilli Gyldenkilde, der taler om en ankemulighed, at det har vi stor forståelse for, og at vi i det hele taget vurderer i arbejdet med bistandsloven, hvor der kan indføres ankemuligheder, som ikke findes i dag. Vi har tidligere her i salen diskuteret ankemuligheder på hjemmehjælpsområdet, og vi har fået det formaliseret på en måde, så vi senere på året får nogle indfaldsvinkler for, hvordan vi kan gøre det. Jeg mener også, at vi på både dette og andre punkter er nødt til at vurdere, hvordan vi sikrer borgernes muligheder for at anke nogle afgørelser, som måske i øjeblikket både skal ankes til og bedømmes af de kommunale myndigheder.

Med hensyn til timetallet, der jo har været en væsentlig faktor i diskussionen, vil jeg sige, at for os at se er det noget positivt, at man nu får et fast tal på 20 timer og ikke har det flimmer, som vi tidligere har hørt om fra kommunerne; det har været meget, meget svært at lave noget fornuftigt, når to mennesker, der arbejder side om side, skal have forskellige timetal og forskellig aflønning.

Jeg vil godt sige, at når vi snakker om forlig – og det er der tale om, det erkender vi – føler vi nok fra Socialdemokratiets side, at når vi når frem til næste valg, må forligsperioden nok rent faktisk være slut, når vi taler om denne specielle del. Det må være en rimelig indgangsvinkel, og så synes jeg, at alle parter kan sige, at de har fået en sober og pæn behandling.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er hr. Jørn Pedersens sidste bemærkninger, der kalder mig på talerstolen. Jeg må bestemt afvise hr. Jørn Pedersens og Socialdemokratiets adkomst til overhovedet at vurdere varigheden af dette forlig, som ikke omfatter So-

[Pia Christmas-Møller]

cialdemokratiet. Det er alene et anliggende mellem Det Konservative Folkeparti, Venstre, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti samt Fremskridtspartiet. Socialdemokratiet kan under ingen omstændigheder have adkomst til at diskutere varigheden af forliget; der er ingen tidsbinding på det, så de bemærkninger må stå helt for hr. Jørn Pedersens egen regning. Vi kan i hvert fald ikke på nogen måde give tilslutning til hans ønsker.

Kim Behnke (FP):

Op til det forlig, der blev indgået med bl.a. Fremskridtspartiet den 8. maj 1992, var vi ved forhandlingsbordet i den situation, som så ofte er tilfældet: Man har synspunkter, der skal bøjes mod hinanden. De pågældende unge mennesker skulle have et fast beløb, samtidig med at der var et krav om, at timelønnen skulle stige fra det ene tilbud til det andet, og så fandt man frem til denne lidt kinesiske model – sådan rent matematisk, og på papiret så det jo pænt ud – hvorefter de pågældende bare skulle arbejde tilsvarende færre timer. Vi var en del, der syntes, at det var en dum måde at gøre det på, men ikke desto mindre skulle der indgås en aftale, og på papiret så det jo pænt ud.

I mellemtiden er der jo sket det, som hr. Jørn Pedersen fuldstændig rigtigt siger, at ude i kommunerne er ordningen nærmest blevet umulig at finde ud af og holde rede på. På en eller anden genbrugscentral eller et eller andet sted, hvor man tømmer freon af køleskabe, har man 10 eller 20 unge mennesker gående. Nogle af dem er der i 15 timer om ugen, nogle i 17 timer og nogle i 20 timer, og for den, der skal lede arbejdet, er det jo komplet umuligt at holde rede på, hvordan arbejdet overhovedet skal afvikles.

Da regeringen i forbindelse med fremsættelsen af dette lovforslag kom med ønsket om, at alle i hvert fald skal være der i 20 timer, syntes vi derfor, at det var ganske rimeligt, fordi det netop har givet problemer og været noget rod, at man kunne være der i både 15, 17 og 20 timer. Men så skal tingene jo også hænge sammen; det kan ikke nytte noget, at de, som skal være der i 20 timer, også skal have den højeste tæsesats i alle 20 timer, for så ville man jo få en situation, hvor der ville være en kolossal forskel på den løn, som to personer ville få for

bogstavelig talt samme arbejde. Derfor lykkedes det heldigvis – og det er der grund til at rose for – at få indgået en aftale om, hvordan det forlig fra den 8. maj sidste år kunne blive forbedret, så vi slipper for roderiet med de 15, 17 eller 20 timer og fastholder, at det er 20 timer, og også fastholder, at det selvfølgelig er til de dertil hørende takster.

Når SF's ordfører, fru Lilli Gyldenkilde, så gør det her til en slavelov, må man altså sige, at begrebet slaveri unægtelig er blevet noget devalueret. Der er ikke tale om slaveri. Der er tale om, at vi efterhånden har udviklet en praksis i Danmark, hvor der i det øjeblik, hvor man får udleveret et stykke eksamenspapir – hvad enten det er på et hf-kursus, eller det er efter en studentereksamen – på bagsiden af eksamensbeviset er aftrykt et kort over byen, og så er der med blåt indtegnet en rute hen til arbejdsformidlingskontoret. Så går man derhen og får at vide, at der intet arbejde er. Derefter bliver der med rødt indtegnet en rute igennem byen hen til bistandskontoret, hvor man så kan få udbetalt bistandshjælp.

Det er ikke en måde at behandle unge mennesker på. Derfor er det selvfølgelig nødvendigt, at der bliver stillet krav om, at hvis man vil have nogle penge udbetalt, skal man også udføre et stykke arbejde. Det er da ikke slaveri. Det er da mere uværdigt at sige til folk: Værsgo, her er nogle penge – uden at der stilles nogen som helst krav om, at der udføres et stykke arbejde i forbindelse med den udbetaling.

Men fru Lilli Gyldenkilde har fuldstændig ret i betragtningen om, at det her bliver misbrugt af kommunerne på den måde, at det koster ordinære ufaglærte stillinger. Det er også derfor, vi er modstandere og ikke – som fru Lilli Gyldenkilde sagde – vil stemme for lovforslaget. Nej, det gør vi ikke. Vi stemmer for en række ændringsforslag, men vi stemmer imod lovforslaget. For det her er at ødelægge det for dem, der har det sværest på det ordinære arbejdsmarked, nemlig de lavestlønnede ufaglærte.

Det er jo ikke bare her, det er tilfældet. Det er også tilfældet med de tilskud, der bliver udbetalt til, at folk – unge og ældre – kan komme i beskæftigelse i private virksomheder med kæmpestore løntilskud. Der betyder det også, at ordinære stillinger bliver nedlagt. Men det ved Folketinget jo godt, for det fremgår jo af

[Kim Behnke]

hele den debat og al den korrespondance, der er vedrørende disse ting.

Lad mig så sige noget vedrørende den diskussion, både hr. Jørn Pedersen og fru Lilli Gyldenkilde var inde på, om, at der skal være en ankeinstans. Ja, der skal vel være tre ankeinstanser. Og så kan man til sidst skrive til Folketingets Ombudsmand også og klage, hvis man som ung nyudklækket student med studenterhue på er blevet sat til noget så uværdigt som at gå og rense op nede på stranden eller ude i skoven eller andre ting, som man bliver sat til. Så skal man selvfølgelig kunne anke både én, to og tre gange og til sidst til Folketingets Ombudsmand!

Nej, nej og atter nej! Hvis man stiller på bi-standskontoret og beder om at få udbetalt offentlig hjælp, må man også være parat til at udføre et stykke arbejde, og så skal man ikke klage, hvis man synes, det er noget arbejde, der gør ens studentertøj beskidt, eller man har andre fordomme. Så må man blive væk, så må man afholde sig fra at efterspørge den offentlige ydelse, hvis ikke man vil udføre et stykke arbejde.

Så det, vi er landet på nu, er ganske rigtigt en lille ændring i forhold til 8. maj 1992-aftalen, men det er så sandelig en ændring, som kommunerne synes er fornuftig, for vi får gjort administrationen af det nemmere, hvilket de unge også kan føle er mere logisk, fordi de alle skal være der i det samme antal timer. Og sidst, men ikke mindst, er det en ændring, som respekterer et forlig fra sidste år.

Derfor skal jeg gentage takken til de partier, der har været villige til at få det her til at falde på plads på en god og fornuftig måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, § 3, ændringsforslag nr. 2, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 5, således ændret, §§ 6-8, ændringsforslag nr. 4 og 5, § 9, således ændret, ændringsforslag nr. 6, § 10, således ændret, § 11, ændringsforslag nr. 7, § 12, således ændret, § 13, ændringsforslag nr. 8 og 9 og § 14, således ændret, ændringsforslag nr. 10 om en ny affattelse af § 15, § 15 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 11, § 16, således æn-

dret, ændringsforslag nr. 12 om indsættelse af en ny paragraf efter § 16, § 17, ændringsforslag nr. 13 om indsættelse af en ny paragraf efter § 17, §§ 18-21, ændringsforslag nr. 14 og 15, § 22, således ændret, § 23, ændringsforslag nr. 16 og 17, § 24, således ændret, og §§ 25-35 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 313:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Bruttoficering af kontanthjælp m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 28/5 93. Betænkning 18/6 93).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 2, således ændret, og § 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette